

L1 THE ORIGINALS 535 21 februari 2016 Arnold Rypens

- Kirsten

2:45	1	Honky Tonkin' HANK WILLIAMS	(Williams)	Sterling 16
------	---	--	------------	----------------

Dit zijn The Originals bij L1 Radio, voor een laatste maal geheel gewijd aan *music business executive par excellence* Ralph Peer. Wat is de link met Hank Williams? Die is er *onrechtstreeks*. Hoewel Ralph een onfeilbare neus had voor alles wat uit *the South* kwam, of dat nu blank was of zwart, is Hank hem ontglipt. Wellicht omdat dié opgang begon te maken terwijl Ralph tot over zijn oren *into Latin music* zat. De hele Hank Williams songcatalogus werd niet alleen bij een *andere* muziekuitgeverij ondergebracht dan die van Peer, ze kwam bij *Acuff-Rose* terecht, de eerste uitgeverij die werkelijk *vanuit* the South, meer bepaald zelfs vanuit *Nashville* opereerde. Daar had iedereen, Ralph Peer inclusief, het nakijken naar, zeker zodra Hank Williams nummers de cross-over van country naar pop gingen maken. Al wat de concurrentie te doen stond was hun *eigen* Hank Williams vinden en in Ralph Peer's geval werd dat Lefty Frizzell.

2	If You've Got The Money LEFTY FRIZZELL	(Frizzell/Beck)	Columbia YT
---	---	-----------------	----------------

If You've Got The Money, I've Got The Time van *Lefty Frizzell*, hét honky-tonk antwoord op Hank Williams bij de Peermusic publishing company. Tegelijk een original, achteraf een grote hit voor *Willie Nelson* vooral.

Op *Nashville country*gebied werd Ralph Peer dus links voorbijgestoken door Acuff-Rose Publishing, maar binnen het traditionele *hillbilly*genre (waar Ralph Peer al van voor de Bristol Sessions groot mee geworden was) bleef zijn hegemonie onbetwist. Peermusic bleef dé cruciale publisher voor *bluegrass*.

3:04	3	Blue Moon Of Kentucky BILL MONROE & His BLUEGRASS BOYS	(Monroe)	Columbia 25
2:51	4	Great Speckled Bird ROY ACUFF & His CRAZY TENNESSEANS	((Smith)	Columbia 2

Roy Acuff & his Crazy Tennesseans en hun *Great Speckled Bird* waarvan de rechten beheerd werden door Ralph Peer omdat hiervoor dezelfde melodie werd gebruikt als in I'm Thinking Tonight Of My Blue Eyes van *zijn* Carter Family! Hetgeen dus altijd een beetje *bitter* overkwam bij Roy Acuff zelf, hij die met zijn Acuff-Rose company toch Peer's grootste concurrent was binnen de country.

Zelfde verhaal toen Tennessee Ernie Ford (een Acuff-Rose habitu ) in 1955 een wereldhit scoorde met *Sixteen Tons*. Want ook di  titel werd al sedert de originele *Merle Travis-versie* door Ralph Peer beheerd.

2:51	5	Sixteen Tons	(Travis)	Capitol
		MERLE TRAVIS		8
2:59	6	Mockin' Bird Hill	(Horton)	Coral
		PINETOPPERS		L54 19

Weer twee fameuze Peermusic copyrights op rij: na de auteursversie van Sixteen Tons, de originele Mockin' Bird Hill door The Pinetoppers, één jaar voor de hitversies van Les Paul & Mary Ford en Patti Page.

En nu gaan we ons boekje te buiten want na uitsluitend *rootsy* stuff begint halfweg de fifties binnen de Peer-porfolio ook out-and-out *pop* stuff binnen te sijpelen!

	7	Only You (And You Alone)	(Ram/Rand)	Federal
		PLATTERS		

Yes, ook *The Platters* ressorteerden in het Ralph Peer kamp, niet alleen Only You, ook hun Great Pretender. Zo was het hek natuurlijk helemaal van de dam. Hoe ouder hoe zotter: naar het eind van zijn actieve carrière toe waagde Ralph Peer zich ook nog eens behoorlijk aan wat rock-'n-roll titels.

2:06	8	Long Tall Sally	(Johnson/Penniman/Blackwell)	Specialty
		LITTLE RICHARD		27
	9	Chantilly Lace	(Richardson)	D-Label
		THE BIG BOPPER		

Na Long Tall Sally van Little Richard, Chantilly Lace van The Big Bopper en wie *The Big Bopper* zegt, zegt ook *Buddy Holly*, een naam die muziekuitgever

Ralph Peer is beginnen volgen vanaf het prille begin, van toen Buddy zelfs maar als gitarist fungeerde achter Charlie Phillips in *Sugartime*.

2:16	10	Sugartime	(Phillips/Echols)	Coral
		CHARLIE PHILLIPS		YT

Sugartime van Charlie Phillips voor Coral in 1957. Werd toen een grote hit voor The McGuire Sisters, later ook voor Johnny Cash én zelfs voor Linda McCartney. Het origineel werd geproduceerd door Norman Petty in Lubbock, Texas en had Buddy Holly op gitaar en zodra de song begon op te brengen vertrouwde Ralph Peer *blind* op wat er verder uit die uithoek kwam binnenrollen.

2:14	11	That'll Be The Day	(Holly/Allison)	Decca
		BUDDY HOLLY		1
1:58	12	Words Of Love	(Holly)	Mercury
		DIAMONDS		L104b 5

Na *That'll Be The Day* van en door Buddy Holly, *Words Of Love*, ook van Buddy maar door The Diamonds, de *eerst uitgebrachte versie*, daar geplaatst door Ralph Peer en terecht blijkbaar: het werd een hit.

Niet alleen Buddy Holly en The Big Bopper hadden een link met Ralph, ook Ritchie Valens, het *derde* slachtoffer *the day the music died!* Getuige: *La Bamba* wat we vorige week hoorde én Ritchie's weduwe Maria Helena Santiago, die voor B-kant *Donna* model stond en die in het echt als receptioniste werkte op het hoofdkantoor van Peermusic in de Brill Building op Broadway!

13	Donna	(Valens)	Del-Fi
	RITCHIE VALENS		

Donna van Ritchie Valens. Het was natuurlijk wat overdreven gesteld om dat vliegtuigongelukje in februari 1959 waarin *hij*, *Buddy Holly* én *The Big Bopper* bleven *the day the music died* te noemen. Voor ons komt dat voor één keer wel goed uit want in 1959 overleed ook Ralph Peer. Er zijn niet veel namen waar we bereid voor waren vijf afleveringen uit te trekken. Daarmee evenaart hij onze reeks rond Alan Lomax. Zijn er links? Want beider *basisgrondstof* zijn *songs uit the South*. Alleen benaderde Lomax die op louter *academische wijze*, terwijl

Ralph Peer er nooit een geheim van maakte dat *profit* zijn grootste drijfveer was en bleef. *Ralph* zette zowat eigenhandig het patroon uit voor een geheel nieuwe lijn binnen de amusementsindustrie terwijl Lomax vooral de adequaatheid van de fichebakken voor ogen stond van het Archive of Folk Culture binnen het Library of Congress. En trouwens: waar mogelijk was ook die Lomax op eigen gewin uit. Bij minstens 200 titels die ze zelf 'ontdekt' hadden lieten de Lomaxen - zoon én vader - hun eigen naam toevoegen naast die van de rechtmatige (en vaak analfabete) auteur en *dat* is een praktijk waar Ralph Peer zijn carrière lang (en *wij* weten nu *hoe* lang die was!) ver vanaf bleef!

Nadat het Kingston Trio in 1958 een grote hit scoorde met *Tom Dooley* brak er een legaal dispuut uit over royalties omdat de naam Alan Lomax mee achter die titel stond sedert een versie die hij in 1947 had opgenomen van Frank Warner, zich blijkbaar niet realiserend dat diezelfde titel in 1929 ook al eens door het duo G.B.Grayson & Henry Whitter was opgenomen voor Peermusic.

3:07	14	Tom Dooley	(trad.)	Victor
		GRAYSON & WHITTER		10

Tom Dooley the Original, die van Grayson & Whitter voor Victor in 1929 met Ralph Peer *at the controls*.

Wat hebben we geleerd? Dat Ralph Peer al van in 1920 visionaire muziekgeschiedenis schreef en op een kameleontische manier van schutskleur bleef veranderen op een manier waarnaast een David Bowie verbleekt als een ouwe clown. Nadat hij eerst als A&R-man bij het OKeh label zowat eigenhandig de platenbakken met 'race' recordings wist te vullen, groeide Ralph bij RCA Victor uit tot absolute star-maker binnen *alle* roots-lijnen uit the South. Of dat nu *blues* was, *jazz*, *gospel* of *country*, *all the big ones* zaten bij *hem* en *wij* lieten die ruim de revue passeren. Tel daar dan ook nog eens zijn hele *Latin catalogus* bovenop.

Vanaf eind jaren veertig - Peer was toen al bijna 30 jaar aan de slag - wist hij ook als eerste zijn rijk archief een tweede keer te verkopen. Ralph werd immers vanaf dan de onbetwiste leider in de *revival* business, te beginnen bij de eerste in een reeks Jimmie Rodgers re-issues: *Yodelingly Yours - Jimmie Rodgers, a Memorial Album to a Great Entertainer* werd in 1949 voor RCA Victor zelfs het allereerste country album ever!

2:47 15 **My Blue-Eyed Jane** (Rodgers) Victor
JIMMIE RODGERS 17

My Blue-Eyed Jane, één van de weinige Jimmie Rodgers titels, misschien zelfs dé enige waarin nu eens *niet* gejojelt wordt! Hoe anders kon zijn naam eeuwigheidswaarde verdienen zonder dat briljante idee *om* de zoveel jaar zijn hele zwik heruit te brengen, iets wat Ralph Peer achteraf ook is beginnen lappen met het Bill Monroe repertoire.

EINDAFK.

Eentje om het mee af te leren: *How Can A Poor Man Stand Such Times And Live* is geen titel bedacht in 2015 of zo, dat was ook al één van de titels die Ralph Peer als eerste mocht opnemen tijdens zijn *tweede* Bristol Sessions in 1929 (die waren er ook). Achteraf bekend van Ry Cooder tot Bruce Springsteen: het origineel van Blind Alfred Reed.

3:12 16 **How Can A Poor Man Stand** (Reed) Victor
BLIND ALFRED REED 9